

dispoziție de către reclamant, că suma de lei reprezentând cheltuieli privind taxe de timbru achitate în dosar nr. al Tribunalului Bistrița-Năsăud și cheltuieli reprezentând onorariu avocațial, nu îndeplinesc condițiile de deductibilitate prezente la art.48 lit.a din L.nr.571/2003, și prin urmare, a constatat existența unei diferențe de venit net în favoarea reclamantului de lei, calculându-se un impozit pe venit suplimentar de lei și accesorii în sumă de lei.

În temeiul acestor constatări au fost emisă decizia de impunere nr. din) cu privire la sumele mai sus arătate, reprezentând impozit pe venit din activități independente și accesorii.

Impotriva deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală reclamantul a formulat contestație soluționată de către Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP BN prin decizia nr. din în sensul respingerii contestației formulate de către reclamant.

În temeiul materialului probator administrat s-a reținut că reclamantul a evidențiat în contabilitatea proprie pentru anul 2008 cheltuieli deductibile la calculul venitului impozabil, constând în taxe judiciare de timbru achitate în cuantum de lei și onorarii de avocat în cuantum de lei, aferente acțiunii reconvenționale ce a format obiectul dosarului nr. al Tribunalului BN, soluționat prin sentința comercială nr., rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. pronunțată de Curtea de apel Cluj în același dosar.

În această cauză, SC SA a formulat acțiune în răspundere civilă delictuală împotriva administratorului judiciar SC SPRL pentru plata unor despăgubiri de lei, acțiune ce a fost anulată de către instanță ca fiind insuficient timbrată.

În aceeași cauză, SC SRL și urmare dizolvării acesteia prin OUG nr.86/2006, prin care s-a transmis activitatea acesta din urmă a formulat acțiune reconvențională și a solicitat instanței obligarea reclamantei - pârâtă reconvențională la lei cheltuieli de judecată reprezentând c/v zilelor indisponibilizate la instanță, sumă de lei venit nerealizat și suma de euro daune morale. Aferent acestor pretenții reclamantul reconvențional a achitat taxă judiciară de timbru de lei, în fața instanței de fond și a celei de recurs și a achitat suma de lei onorariu avocațial în recurs.

Acțiunea reconvențională formulată de către reclamant a fost respinsă ca neîntemeiată de către instanța de fond, aceeași situație fiind și în recursul declarat prin decizia nr. a Curții de apel Cluj.

Față de petitele acțiunii reconvenționale aferente cărora au fost stabilite și plătite taxele judiciare de timbru arătate, în mod cert sumele pretinse de către reclamant se înscriu la capitolul despăgubiri civile, materiale sau morale, urmând a se stabili dacă acestea sunt sau nu deductibile fiscal.

Potrivit disp.art.42 din Codul fiscal, nu sunt impozabile veniturile încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurile de la societățile de asigurări, urmare unui contract de asigurare încheiat de părți, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de o persoană urmare unui prejudiciu material suferit, inclusiv despăgubirile reprezentând daune morale.

În Cap.II intitulat „Veniturile din activitățile independente” ce se include în Titlul III al Codului fiscal, art.48 alin.3 statuează că nu sunt considerate

venituri brute sumele primite cu titlu de despăgubiri și, prin urmare, nu sunt venituri impozabile.

Deductibilitatea cheltuielilor aferente veniturilor neimpozabile este reglementată de alin.7 al aceluiași articol care, la lit.b, statuează că nu sunt cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate pentru obținerea veniturilor neimpozabile ale căror sursă se află pe teritoriul României sau în străinătate.

Așa fiind, singura concluzie ce se desprinde din aceste dispoziții legale este că sumele achitate de către reclamant cu titlu de taxe judiciare de timbru și onorarii avocat, nu pot fi deductibile fiscal în condițiile în care au fost făcute pentru obținerea unor venituri ce nu sunt impozitabile, chiar dacă acțiunea în justiție pe care a formulat-o a fost respinsă și veniturile vizate nu au fost obținute.

Apreciind ca fiind legale și temeinice atât raportul de inspecție fiscală cât și decizia de impunere cu corecturilor erorilor materiale efectuate de către organul fiscal, instanța în realizarea disp.art.218 C.pr.fiscală a respins ca neîntemeiată contestația formulată de către reclamant împotriva deciziei nr. / emisă de DGFP BN - Biroul de soluționare a contestațiilor, în dosar nr.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs solicitând admiterea recursului așa cum a fost formulat în scris și modificarea sentinței recurate și rejudecând cauza pe fond, să se dispună anularea Deciziei / și a Deciziei / a D.G.F.P.

În esență recurentul susține că prima instanță a realizat o greșită aplicare a prevederilor legale incidente în materia analizată atunci când a înlăturat apărările referitoare la nulitatea, respectiv nelegalitatea actului administrativ fiscal atacat.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud a solicitat respingerea ca nefondat a recursului declarând învederând faptul că motivele invocate de recurent nu sunt întemeiate, nefiind în măsură să conducă la modificarea sau casarea sentinței civile.

Deliberând asupra cererii de recurs, Curtea reține următoarele:

În raport de prevederile art.42 lit.b din C.proc.fiscală, art.48 alin.1,3 lit.c și alin.7 lit.b din același act normativ, Curtea reține că, cheltuielile efectuate de către reclamantă reprezentând onorariu avocațial și taxele de timbru aferente acțiunii exercitate împotriva SC , în scopul obținerii unor despăgubiri ca urmare a prejudiciilor materiale și morale cauzate de aceasta, sunt cheltuieli nedeductibile fiscal fiind aferente unor venituri neimpozabile.

Deși reclamanta a susținut că, aceste cheltuieli aferente onorariului avocațial au la bază contracte de asistență juridică, iar specificul activității desfășurate implică colaborarea cu persoane specializate în domeniul juridic, în speță, aceste cheltuieli nu pot fi calificate drept deductibile întrucât și în ipoteza în care despăgubirile aferente prejudiciului ar fi fost efectiv realizate, acestea nu intrau în categoria veniturilor impozabile, așa cum statuează art.48 alin.7 lit.b din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a fi cheltuieli deductibile, sunt următoarele:

- cheltuiala să fie efectuată în interesul direct al activității;
- cheltuiala să fie efectivă și să fie justificată cu documente;
- cheltuiala să fie cuprinsă în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia a fost plătită.

Prima cerință din cele anterior menționate nu este îndeplinită în speță.

Decizia este irevocabilă.
Pronunțată în ședința publică din 3 februarie 2012.

PREȘEDINTE

JUDECĂTORI

GREFIER

red.S.Al H./A.C.
2 ex. - 28.02.2012

CONFORM CU
ORIGINALUL